

Regulering af tillægspensionen.

Der er ikke i forslaget indeholdt nogen automatisk reguleringsbestemmelse, men der er lagt vægt på, at der ved fondsmidlernes placering skal tilstræbes ikke blot en betryggende sikkerhed og den højest mulige forrentning, men også en opretholdelse af midlernes realværdi, jfr. forslagets § 21, stk. 1. Ordningens ledelse skal med passende mellemrum optage til overvejelse spørgsmålet om en ajourføring af pensioner og eventuelt af bidrag, jfr. forslagets § 14, stk. 2 og 3, samt bemærkningerne hertil.

Ledelse og administration m. v.

I konsekvens af, at tillægspensionsordningen forudsættes at skulle hvile i sig selv uden tilskud fra det offentlige, er tillægspensionsudvalget gået ind for, at Arbejdsmarkedets Tillægspension oprettes som en selvstændig, selvejende institution under ledelse af den kreds, der tilvejebringer ordningens midler, d. v. s. de grupper af lønmodtagere og arbejdsgivere, der vil blive berørt af ordningen.

Løsningen af de talrige administrative spørgsmål, der opstår i forbindelse med ordningens administration, må i første række være den kommende administrations opgave. På visse grundlæggende punkter har udvalget dog ment, at reglerne bør fastlægges i lovforslaget, således vedrørende udbetaling af tillægspension, jfr. § 9, vedrørende indbetaling af bidrag, jfr. § 12, og vedrørende arbejdsgivernes indberetningspligt, jfr. § 25.

Da Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke kan sidestilles med en almindelig pensionskasse, foreslås det (jfr. lovforslagets § 22, stk. 7), at loven om tilsyn med pensionskasser ikke gælder for Arbejdsmarkedets Tillægspension; det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt, at forsikringsrådet fører tilsyn med ordningen, for så vidt angår dennes forsikrings-tekniske beregningsgrundlag, jfr. lovforslagets § 22.

Tillægspensionsudvalget har peget på, at de af Arbejdsmarkedets Tillægspension truffne afgørelser om medlemsskab, bidrag og pensionsret bør kunne indbringes for et af ordningens uafhængigt organ. Det foreslås derfor, jfr. lovforslagets § 23, at der oprettes et særligt ankenævn, om hvis sammensætning der henvises til nævnte bestemmelse.

Det foreslås, jfr. § 5 i lov om forlængelse af kollektive overenskomster, at tillægspensionsordningen træder i kraft den 1. marts 1964, og at tillægspension udbetales fra 1. marts 1965.

Til § 1.

I overenskomstlovens § 5 er det forudsat, at indbetalinger fra arbejdsgivere og lønmodtagere skal ske med virkning fra 1. marts 1964.

Formuleringen af § 1, der kort angiver lovens formål, udelukker ikke, at loven træder i kraft før den 1. marts 1964, således at ledelsen kan konstituere sig inden denne dato, og således at vejledende regler m. v. kan udsendes inden den 1. marts 1964.

Til § 2.

§ 2 indeholder hovedreglen om, hvilke personer der er medlemmer af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med § 3, hvorefter arbejdsministeren kan fastsætte regler om, hvorvidt visse grupper skal omfattes af loven, samt med § 4, der omhandler de grupper, der undtages eller af ordningens bestyrelse kan undtages fra ordningen. Af § 2 sammenholdt med § 4 fremgår, at ikke alle lønmodtagere er omfattet af ordningen, idet f. eks. § 4, stk. 1, b), undtager stats-tjenestemænd og andre lønmodtagere, hvis pensionsret i det væsentlige følger tilsvarende pensionsregler.

Når bestemmelsen i § 2, stk. 1, fastslår, at lønmodtagere i alderen 18-66 år er medlemmer af Arbejdsmarkedets Tillægspension, forstås herved lønmodtagere, der er fyldt 18 år, men ikke er fyldt 67 år. Når grænsen nedefter foreslås sat til 18 år, skyldes det, at denne grænse i et overvejende antal tilfælde vil falde sammen med opnåelsen af voksen løn; grænsen opefter er — ligesom den nedre grænse — ens for mænd og kvinder og svarer til aldersgrænsen for opnåelse af folkepensionens mindstebeløb. Det bemærkes i denne forbindelse, at bidragsbetalingen ophører, og tillægspensionen ydes fra det fyldte 67. år, jfr. § 11, stk. 6, og §§ 5 og 9.

§ 2, stk. 1, omfatter i øvrigt følgende person-grupper:

a) Lønmodtagere i alderen 18-66 år, der er beskæftiget her i riget, uanset om de er danske statsborgere eller ikke, og uanset om de har bopæl i Danmark. Det er ligeledes efter denne bestemmelse uden betydning, om de er beskæftiget ved udenlandske virksomheder her i riget, men for disse personer kan der i medfør af § 3, stk. 1, a) og b), i visse nærmere angivne tilfælde fastsættes særlige regler.

b) Danske lønmodtagere, der er beskæftiget i udlandet for den danske stat eller danske virksomheder og institutioner, idet man har anset det for rigtigst, at disse personer, der i øvrigt i reglen allerede vil være medlemmer af ordningen, forinden de får ansættelse i udlandet, uden videre omfattes af ordningen. Da det kan tænkes, at de pågældende under opholdet i udlandet bliver omfattet af en der gældende tillægspensionsordning, er der i § 3, stk. 1, d), givet adgang til at fastsætte særlige regler om, hvorvidt de i denne situation skal være omfattet af ordningen.